

33874 LLEI 25/1986, de 24 de desembre, de supressió de les taxes judicials. («BOE» 313, de 31-12-1986.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

La Constitució espanyola, a l'article 1r, propugna la llibertat, la justícia, la igualtat i el pluralisme polític com a valors superiors de l'ordenament jurídic espanyol. A més, al paràgraf dos de l'article 9è institueix els poders públics en l'obligació de promoure les condicions perquè la llibertat i la igualtat siguin reals i efectives, i de remoure els obstacles que impedeixin o dificultin la seva plenitud.

En l'àmbit de l'Administració de justícia els valors constitucionals es manifesten en el dret a obtenir la tutela judicial efectiva dels drets i interessos legítims, reconegut a l'article 24 de la Constitució. El fet que, a més de la justícia, es manifestin també la llibertat i la igualtat, i que totes aquestes siguin, com vol la Constitució, reals i efectives depèn del fet que tots els ciutadans puguin obtenir justícia sigui quina sigui la seva situació econòmica o la seva posició social.

La Constitució, conscient d'aquesta realitat, preveu a l'article 119 que «la justícia és gratuïta quan així ho disposi la llei i, en tot cas, respecte dels que acreditin insuficiència de recursos per litigar».

Són ja diverses les actuacions que s'han portat a terme en aquesta direcció.

Així, la Llei 34/1984, de 6 d'agost, de reforma urgent de la Llei d'enjudiciament civil, estenia notablement el benefici de justícia gratuïta. Igualment, la Llei orgànica 14/1983, de 28 de desembre, d'assistència lletrada al detingut i al pres i modificació dels articles 520 i 527 de la Llei d'enjudiciament criminal, regulava la gratuïtat d'aquesta assistència lletrada al detingut o pres, la qual cosa ha anat seguida d'un important increment de les consignacions pressupostàries destinades a subvencionar aquesta assistència lletrada. En fi, la Llei orgànica 6/1985, de 3 de juliol, del poder judicial, recull el mandat constitucional i insta a fer-lo efectiu, i a estendre l'àmbit de la gratuïtat a l'exercici de l'acció popular.

D'altra banda, l'ordenació actual de les taxes judicials, sobre ser incompatible amb alguns principis tributaris vigents, és causant de notables distorsions en el funcionament de l'Administració de justícia.

En efecte, la gestió tributària, encomanada al secretari judicial, s'ha demostrat poc eficient com a tal, alhora que ha apartat aquest funcionari de les importants funcions processals i de gestió de l'oficina judicial que està cridat a exercir.

Dins d'aquesta mateixa línia de gratuïtat i per evitar la distorsió a l'Administració de justícia, se suprimeix l'impost d'actes jurídics documentats en tot el que tingui relació amb les actuacions judicials i davant el Registre Civil. No sembla adequat que, suprimit aquest impost per a les instàncies i documents que els ciutadans presentin a les oficines públiques i per als certificats i autoritzacions

expeditos per autoritats administratives, subsisteixi aquest tribut en l'àmbit de l'Administració de justícia.

Article primer.

Se suprimeixen les taxes judicials i les que es meriten per les actuacions del Registre Civil.

Article segon.

Se suprimeix l'impost d'actes jurídics documentats a què estan sotmeses les resolucions jurisdiccionals i els laudes arbitrals; els escrits dels interessats relacionats amb aquestes, així com les diligències i actuacions que es practiquin i testimonis que s'expedeixin.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera.—Les comunicacions que els jutjats i tribunals han de realitzar en l'exercici de la seva funció jurisdiccional, així com els certificats i testimonis expedits pel Registre Civil, gaudeixen de franquícia postal i telegràfica.

Segona.—Les actuacions i resolucions jurisdiccionals s'estenen en paper d'ofici. Per als escrits de les parts relacionades amb aquestes s'ha d'utilitzar paper comú, i les seves característiques i formats es determinen per reglament.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei no es meriten taxes judicials en els processos i actuacions iniciats amb anterioritat. No obstant això, es liquiden o recapten les taxes ja meritades.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queden derogats:

1. El Decret 1034/1959, de 18 de juny, pel qual es convalida i es regula l'exacció de les taxes administratives del Ministeri de Justícia, als apartats d) i e) de l'article 1r, i als números 4t i 5è de l'article 4t.
2. El Decret 1035/1959, de 18 de juny, pel qual es convalida i es regula l'exacció de les taxes judicials.
3. Els articles 40.1, 41.a), 42.a), 43 i 44 del Reial decret legislatiu 3050/1980, de 30 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.
4. Qualsevol altra disposició que s'oposi a aquesta Llei.

DISPOSICIÓ FINAL

S'autoritza el Govern a dictar totes les disposicions que exigeixi el desplegament o execució d'aquesta Llei, que entra en vigor el dia 1 de gener de 1987.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, 24 de desembre de 1986.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZALEZ MARQUEZ